

פרשת ויגש

ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף (מה, ג)

מסופר במדרש: כיוון שראה יהודה ליוסף שאינו מתפייס (נענה לבקשתו לשחרר את בנימין) התחיל לומר לאחיו: מה אנו עומדים? מזה (יוסף) נתחיל (להרוג) ובפרעה נסיים. והם לא היו יודעים, שיוסף מבין את לשונם.

כיון שראה יוסף כך (שמוכנים האחים למסור את נפשם בעד אחיהם הקטן) התחיל אומר להם בתחנונים ולשון רכה: איני רוצה אלא לידע מי נתן לבנימין זה העצה לגנוב את הגביע?

כיוון ששמע בנימין כך, אמר: לא הם נתנו לי עצה, ולא אני נגעת בגביע.

אמר לו יוסף: הישבע לי!

התחיל להישבע לו, ובמה נשבע לו? ביוסף אחיו נשבע, שלא נתנו לו עצה ושלא נגע בגביע.

אמר יוסף: מי יודיע לי, שאתה נשבע על אחיך באמת?

אמר לו בנימין: משמותם של בני אתם יכולים לידע כמה אני מחבבו, שהוצאתי שמותם על מה שאירע לו (קראתי לעשרת ילדי שמות המביעים אהבתי וגעגועי אל אחי יוסף).

כיוון ששמע יוסף כך, לא יכל לכבוש רחמיו (להתאפק מלבכות ומיד)
"ויאמר יוסף אל אחיו: אני יוסף"

מקור: פנינים לשולחן שבת